

2007

Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí - Část 3: Zjednodušené metody výpočtu nevztužených zděných konstrukcí	ČSN EN 1996-3 73 1101
--	---------------------------------

Eurocode 6: Design of masonry structures - Part 3: Simplified calculation methods for unreinforced masonry structures

Eurocode 6: Calcul des ouvrages en maçonnerie - Partie 3: Méthodes de calcul simplifiées pour les ouvrages en maçonnerie non armée

Eurocode 6: Bemessung und Konstruktion von Mauerwerksbauten - Teil 3: Vereinfachte Berechnungsmethoden für unbewehrte Mauerwerksbauten

Tato norma je českou verzí evropské normy EN 1996-3:2006. Překlad byl zajištěn Českým normalizačním institutem. Má stejný status jako oficiální verze.

This standard is the Czech version of the European Standard EN 1996-3:2006. It was translated by Czech Standard Institute. It has the same status as the official version.

Nahrazení předchozích norem

Touto normou se nahrazuje ČSN EN 1996-3 (73 1101) z června 2006.

Národní předmluva

Všeobecně

ČSN EN 1996-3 přejímá evropskou normu EN 1996-3:2006 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí - Část 3: Zjednodušené metody výpočtu nevyztužených zděných konstrukcí, včetně jejích příloh A až D. Nahrazuje předběžnou normu ČSN P ENV 1996-3:1999 (73 1101) Navrhování zděných konstrukcí - Část 3: Zjednodušené metody a jednoduchá pravidla pro zděné konstrukce, která bude zrušena po zavedení příslušného souboru EN Eurokódů, nejpozději do března 2010.

Součástí ČSN EN 1996-3 je národní příloha NA k EN 1996-3, která určuje národně stanovené parametry (NSP) platné pro území České republiky.

Podmínky pro používání normy ČSN EN 1996-3:2007

ČSN EN 1996-3 zahrnuje:

- národní předmluvu,
- hlavní text s přílohami A až D,
- národní přílohu.

Národní předmluva poskytuje pokyny pro používání normy v České republice.

Hlavní text s přílohami A až D je identickým překladem evropské normy EN 1996-3.

Národní příloha určuje národně stanovené parametry (NSP) v těch člancích evropské normy EN 1996-3, v nichž je povolena národní volba.

Tyto národně stanovené parametry mají pro stavby umístěné na území České republiky normativní charakter.

Národně stanovené parametry se určují v následujících člancích:

2.3(2)P Ověřování metodou dílčích součinitelů

4.1(P) Ověřování celkové stability budovy

4.2.1.1(1)P Všeobecné podmínky

4.2.2.3(1) Zmenšující součinitel

D.1(1) Charakteristická pevnost zdiva v tlaku

D.2(1) Charakteristická pevnost zdiva v tahu za ohybu

D.3(1) Charakteristická počáteční pevnost zdiva ve smyku

ČSN EN 1996-3:2007 stanovuje pravidla pro zjednodušený návrh metody výpočtu nevyztužených zděných konstrukcí

ČSN EN 1996-3:2007 (stejně tak jako další Eurokódy) rozlišuje zásady a aplikační pravidla (článek 1.4), které se používají v České republice jako normativní.

Změny proti předchozí normě

Oproti předchozí normě dochází ke změně způsobu převzetí EN 1996-3:2006 do soustavy norem ČSN. Zatímco ČSN EN 1996-3 z června 2006 převzala EN 1996-3 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

Informace o citovaných normativních dokumentech

EN 206-1 zavedena v ČSN EN 206-1 (73 2403) Beton Část 1: Specifikace, vlastnosti, výroba a shoda

EN 771-1 zavedena v ČSN EN 771-1 (72 2634) Specifikace zdicích prvků - Část 1: Pálené zdicí prvky

EN 771-2 zavedena v ČSN EN 771-2 (72 2634) Specifikace zdicích prvků - Část 2: Vápenopískové zdicí prvky

EN 771-3 zavedena v ČSN EN 771-3 (72 2634) Specifikace zdicích prvků - Část 3: Betonové tvárnice s hutným nebo pórovitým kamenivem

Strana 3

EN 771-4 zavedena v ČSN EN 771-4 (72 2634) Specifikace zdicích prvků - Část 4: Pórobetonové tvárnice

EN 771-5 zavedena v ČSN EN 771-5 (72 2634) Specifikace zdicích prvků - Část 5: Zdicí prvky z umělého kamene

EN 771-6 zavedena v ČSN EN 771-6 (72 2634) Specifikace zdicích prvků - Část 6: Zdicí prvky z přírodního kamene

EN 772-1 zavedena v ČSN EN 772-1 (72 2635) Zkušební metody pro zdicí prvky - Část 1: Stanovení pevnosti v tlaku

EN 845-1 zavedena v ČSN EN 845-1 (72 2710) Specifikace pomocných prvků pro zděné konstrukce - Část 1: Stěnové spony, tahové pásy, třmeny pro stropnice a konzolky

EN 845-2 zavedena v ČSN EN 845-2 (72 2710) Specifikace pomocných prvků pro zděné konstrukce - Část 2: Překlady

EN 845-3 zavedena v ČSN EN 845-3 (72 2710) Specifikace pomocných prvků pro zděné konstrukce - Část 3: Výztuž do ložných spár

EN 846-2 zavedena v ČSN EN 846-2 (72 2711) Zkušební metody pro pomocné prvky pro zděné konstrukce - Část 2: Stanovení soudržnosti prefabrikované výztuže do ložných spár v maltových spárách

EN 998-1 zavedena v ČSN EN 998-1 (72 2401) Specifikace malt pro zdivo - Část 1: Malty pro vnitřní a vnější omítky

EN 998-2 zavedena v ČSN EN 998-2 (72 2401) Specifikace malt pro zdivo - Část 2: Malty pro zdění

EN 1015-11 zavedena v ČSN EN 1015-11 (72 2400) Zkušební metody malt pro zdivo - Část 11: Stanovení pevnosti zatvrdlých malt v tahu za ohybu a v tlaku

EN 1052-1 zavedena v ČSN EN 1052-1 (73 2320) Zkušební metody pro zdivo - Část 1: Stanovení pevnosti v tlaku

EN 1052-2 zavedena v ČSN EN 1052-2 (73 2320) Zkušební metody pro zdivo - Část 2: Stanovení pevnosti v tahu za ohybu

EN 1052-3 zavedena v ČSN EN 1052-3 (73 2320) Zkušební metody pro zdivo - Část 3: Stanovení počáteční smykové pevnosti

EN 1052-4 zavedena v ČSN EN 1052-4 (73 2320) Zkušební metody pro zdivo - Část 4: Stanovení pevnosti ve smyku zdiva s hydroizolací

EN 1052-5 zavedena v ČSN EN 1052-1 (73 2320) Zkušební metody pro zdivo - Část 5: Stanovení přídržnosti malty v ložné spáře v tahu za ohybu

EN 1990 (soubor) zavedena v ČSN EN 1990 (soubor) Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí

EN 1991 (soubor) zavedena v ČSN EN 1991 (soubor) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí

EN 1992 (soubor) zavedena v ČSN EN 1992 (soubor) Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí

EN 1993 (soubor) zavedena v ČSN EN 1993 (soubor) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí

EN 1994 (soubor) zavedena v ČSN EN 1994 (soubor) Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí

EN 1995 (soubor) zavedena v ČSN EN 1995 (soubor) Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí

EN 1996-2 zavedena v ČSN EN 1996-2 (73 1101) Eurokód 6: Volba materiálů, konstruování a provádění zdiva

EN 1997 (soubor) zavedena v ČSN EN 1997 (soubor) Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí

EN 1999 (soubor) zavedena v ČSN EN 1999 (soubor) Eurokód 9: Navrhování konstrukcí z hliníkových slitin

EN 10080 zavedena v ČSN EN 10080 (42 1039) Ocel pro výztuž do betonu - Svařitelná betonářská ocel - Všeobecně

prEN 10138 nezavedena, po schválení tohoto návrhu bude převzata příslušná EN

EN ISO 1461 zavedena v ČSN EN ISO 1461 (03 8558) Žárové povlaky zinku nanášené ponorem na železných a ocelových výrobcích - Specifikace a zkušební metody

Citované předpisy

Směrnice Rady 89/106/EHS z 1988-12-21 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků. V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE v platném znění.

Upozornění na národní přílohu

Do této normy byla doplněna národní příloha NA (informativní), která obsahuje 5 stran.

Tato norma se musí pro stavby umístěné na území České republiky používat s národní přílohou NA, která obsahuje údaje platné pro území ČR.

Upozornění na národní poznámky

Do normy byly k článkům 2.3.(2)P, 4.1(P), 4.2.1.1(1)P, 4.2.2.3(1), D.1(1), D.2(1) a D.3(1) doplněny informativní národní poznámky.

Vypracování normy

Zpracovatel: Technický a zkušební ústav stavební Praha, s.p., IČ 00015679, Doc. Ing. Jaromír Klouda, CSc.

Technická normalizační komise: TNK 37 Zdivo a zděné konstrukce

Pracovník Českého normalizačního institutu: Ing. Radek Špaček

Strana 5

EVROPSKÁ NORMA	EN 1996-3
EUROPEAN STANDARD	
NORME EUROPÉENNE	
EUROPÄISCHE NORM	Leden 2006

ICS 91.010.30; 91.080.30
3:1999

Nahrazuje ENV 1996-3

Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí -

Část 3: Zjednodušené metody výpočtu nevyztužených zděných konstrukcí

Eurocode 6: Design of masonry structures -

Part 3: Simplified calculation methods for unreinforced masonry structures

Eurocode 6: Calcul des ouvrages en maçonnerie -

Partie 3: Méthodes de calcul simplifiées pour les ouvrages en maçonnerie non armée

Eurocode 6: Bemessung und Konstruktion von Mauerwerksbauten -

Teil 3: Vereinfachte Berechnungsmethoden für unbewehrte Mauerwerksbauten

Tato evropská norma byla schválena CEN 2005-11-24.

Členové CEN jsou povinni splnit Vnitřní předpisy CEN/CENELEC, v nichž jsou stanoveny podmínky, za

kterých se musí této evropské normě bez jakýchkoliv modifikací dát status národní normy. Aktualizované seznamy a bibliografické citace týkající se těchto národních norem lze obdržet na vyžádání v Řídicím centru nebo u kteréhokoliv člena CEN.

Tato evropská norma existuje ve třech oficiálních verzích (anglické, francouzské, německé). Verze v každém jiném jazyce přeložená členem CEN do jeho vlastního jazyka, za kterou zodpovídá a kterou notifikuje Řídicímu centru, má stejný status jako oficiální verze.

Členy CEN jsou národní normalizační orgány Belgie, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Irska, Islandu, Itálie, Kypru, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Maďarska, Malty, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Rumunska, Řecka, Slovenska, Slovinska, Spojeného království, Španělska, Švédska a Švýcarska.

CEN

Evropský výbor pro normalizaci

European Committee for Standardization

Comité Européen de Normalisation

Europäisches Komitee für Normung

Řídicí centrum: rue de Stassart 36, B-1050 Brusel

© 2006 CEN Veškerá práva pro využití v jakékoli formě a jakýmikoli prostředky

Ref. č. EN 1996-3:2006 E

jsou celosvětově vyhrazena národním členům CEN.

Strana 6

Obsah

Strana

Předmluva

..... 8

Vývoj

Eurokódů

..... 8

Status a rozsah použití

Eurokódů..... 9

Národní normy zavádějící

Eurokódy..... 9

Vztah mezi Eurokódy a harmonizovanými technickými specifikacemi (EN a ETA) pro výrobky..... 9

Národní příloha k EN
1996-3.....
11

1
Všeobecně
.....
..... 11

1.1 Rozsah platnosti Části 3 Eurokódu
6..... 11

1.2 Citované normativní
dokumenty..... 11

1.3
Předpoklady
.....
.... 11

1.4 Rozlišení zásad a aplikačních
pravidel..... 11

1.5
Definice
.....
..... 11

1.5.1
Všeobecně
.....
..... 11

1.5.2 Zděné
prvky
.....
..... 11

1.6
Značky
.....
..... 11

2 Základy
navrhování
..... 12

2.1
Všeobecně
.....
..... 12

2.2 Základní

veličiny

.....
12

2.3 Ověřování metodou dílčích součinitelů..... 12

3

Materiály

..... 13

3.1

Všeobecně

..... 13

3.2 Charakteristická pevnost zdiva v tlaku..... 13

3.3 Charakteristická pevnost zdiva v tahu za ohybu..... 13

3.4 Charakteristická počáteční pevnost zdiva ve smyku..... 13

4 Navrhování nevyztužených zděných stěn s použitím zjednodušených metod výpočtu..... 13

4.1

Všeobecně

..... 13

4.2 Zjednodušená metoda výpočtu stěn vystavených svislému zatížení a zatížení větrem..... 14

4.2.1 Podmínky

použití

.....
14

4.2.2 Stanovení návrhové únosnosti stěn namáhaných svislým zatížením..... 16

4.3 Zjednodušená metoda výpočtu stěn namáhaných soustředěným zatížením..... 19

4.4 Zjednodušená metoda výpočtu smykových stěn..... 19

4.4.1 Posouzení únosnosti stěn ve smyku..... 19

4.4.2 Návrhová hodnota únosnosti stěny ve smyku.....	20
4.5 Zjednodušená metoda výpočtu stěn podzemního podlaží, které jsou namáhány bočním zemním tlakem... 20	
4.6 Zjednodušená metoda výpočtu pro navrhování stěn, které jsou namáhány omezeným bočním zatížením a na které nepůsobí svislé zatížení.....	22
4.7 Zjednodušená metoda výpočtu pro navrhování stěn, které jsou namáhány rovnoměrným bočním zatížením a na které nepůsobí svislé zatížení.....	22
Příloha A (informativní) Zjednodušená metoda výpočtu nevyztužených zděných stěn budov s nejvýše třemi nadzemními podlažími	23
Příloha B (normativní) Zjednodušená metoda výpočtu pro navrhování vnitřních stěn, které nejsou namáhány svislým zatížením a na které působí omezené boční zatížení.....	26

Strana 7

Strana

Příloha C (informativní) Zjednodušená metoda výpočtu pro navrhování vnitřních stěn, které nejsou namáhány svislým zatížením a na které působí rovnoměrné boční zatížení.....	29
Příloha D (normativní) Zjednodušená metoda stanovení charakteristické pevnosti zdiva.....	34
Národní příloha (informativní)	39

Strana 8

Předmluva

Tato evropská norma EN 1996-3 byla vypracována Technickou komisí CEN/TC250 „Eurokódy pro stavební konstrukce“, jejíž sekretariát zajišťuje BSI.

Této Evropské normě je nutno nejpozději do července 2006 dát status národní normy, a to buď vydáním identického textu, nebo schválením k přímému používání, a národní normy, které jsou s ní v rozporu, je nutno

zrušit nejpozději do března 2010.

CEN/TC 250 zodpovídá za všechny Eurokódy.

Tento dokument nahrazuje ENV 1996-3:1999.

Podle Vnitřních předpisů CEN/CENELEC jsou tuto evropskou normu povinny zavést národní normalizační organizace následujících zemí: Belgie, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Irska, Islandu, Itálie, Kypru, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Maďarska, Malty, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Spojeného království, Španělsko, Švédsko a Švýcarsko.

Vývoj Eurokódů

Komise evropského společenství v roce 1975 rozhodla o akčním programu v oblasti stavebnictví založeném na článku 95 Smlouvy. Cílem tohoto programu bylo odstranění technických překážek obchodu a harmonizace technických specifikací.

V rámci tohoto akčního programu převzala Komise iniciativu k vytvoření souboru harmonizovaných technických pravidel pro navrhování stavebních konstrukcí, které mají zpočátku sloužit jako alternativa k národním pravidlům platným v členských státech a nakonec je nahradit.

Po dobu patnácti let řídila Komise, s pomocí Řídicího výboru složeného ze zástupců členských zemí, vývoj programu Eurokódů, což vedlo ke zveřejnění první generace evropských norem v 80. letech.

V roce 1989 Komise a členské země EU a EFTA rozhodly na základě dohody¹⁾ mezi Komisí a CEN předat tvorbu a vydávání Eurokódů prostřednictvím řady mandátů organizaci CEN tak, aby Eurokódy mohly mít v budoucnu status evropských norem (EN). Eurokódy jsou tímto tedy spojeny s ustanoveními všech směrnic Rady a/nebo s rozhodnutími Komise týkajícími se evropských norem (např. směrnice Rady 89/106/EEC pro stavební výrobky - CPD - a směrnice Rady 93/37/EEC, 92/50/EEC a 89/440/EEC pro veřejné stavby a služby, a odpovídající směrnice EFTA usilující o vytvoření vnitřního trhu).

Program Eurokódů pro stavební konstrukce tvoří následující normy, které obvykle sestávají z několika částí:

EN 1990 Eurokód:	Zásady navrhování konstrukcí
EN 1991 Eurokód 1:	Zatížení konstrukcí
EN 1992 Eurokód 2:	Navrhování betonových konstrukcí
EN 1993 Eurokód 3:	Navrhování ocelových konstrukcí
EN 1994 Eurokód 4:	Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí
EN 1995 Eurokód 5:	Navrhování dřevěných konstrukcí
EN 1996 Eurokód 6:	Navrhování zděných konstrukcí
EN 1997 Eurokód 7:	Navrhování geotechnických konstrukcí
EN 1998 Eurokód 8:	Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení
EN 1999 Eurokód 9:	Navrhování konstrukcí z hliníkových slitin

Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských zemích a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto hodnoty v jednotlivých zemích nadále odlišují.

-
- 1) Dohoda mezi Komisí evropského společenství a Evropským výborem pro normalizaci (CEN) týkající se prací na Eurokódech pro navrhování pozemních a inženýrských staveb (BC/CEN/03/89).

Strana 9

Status a rozsah použití Eurokódů

Členské země EU a EFTA považují Eurokódy za základní dokumenty pro následující účely:

- jako prostředek k prokázání shody pozemních a inženýrských staveb se základními požadavky směrnice Rady 89/106/EEC, zvláště pak se základním požadavkem č.1 - Mechanická odolnost a stabilita - a se základním požadavkem č.2 - Požární bezpečnost;
- jako podklad pro specifikaci smluv na stavby a příslušné inženýrské služby;
- jako rámec pro tvorbu harmonizovaných technických specifikací pro stavební výrobky (EN a ETA).

Eurokódy tak, jak se týkají staveb, mají podle článku 12 CPD přímou vazbu na interpretační dokumenty²⁾, i když se svou podstatou liší od harmonizovaných norem výrobků³⁾. Technické aspekty vyplývající z Eurokódů musí být proto náležitě zváženy technickými komisemi CEN a/nebo pracovními skupinami EOTA zpracovávajícími normy výrobků tak, aby se dosáhlo plné kompatibility těchto technických specifikací s Eurokódy.

Eurokódy uvádějí obecná návrhová pravidla pro navrhování celých konstrukcí i jednotlivých prvků, a to jak obvyklého, tak i inovačního charakteru. Neobvyklé tvary konstrukce nebo návrhové podmínky nejsou specificky zahrnuty, v takových případech se bude vyžadovat doplňující odborné posouzení.

Národní normy zavádějící Eurokódy

Národní normy zavádějící Eurokódy obsahují úplný text Eurokódu (včetně všech příloh) vydaného CEN. Textu může předcházet národní titulní strana a národní předmluva, za textem může následovat národní příloha.

Národní příloha může obsahovat informace pouze o těch parametrech, které jsou v Eurokódu ponechány otevřené pro národní výběr jako národně stanovené parametry, a které jsou používány pro navrhování pozemních a inženýrských staveb v dané zemi. Jde např. o:

- hodnoty a/nebo třídy, které se mají použít, pokud jsou v Eurokódu uvedeny alternativy;
- hodnoty, které se mají použít, pokud je v Eurokódu uvedena pouze značka veličiny;
- specifické údaje pro zemi (geografické, klimatické apod.), např. mapa sněhových oblastí;

- postup, který se má použít, pokud Eurokód uvádí alternativní postupy,

a dále může obsahovat:

- rozhodnutí o používání informativních příloh;
- odkazy na doplňující informace, které uživateli usnadní používání Eurokódu a nejsou s ním v rozporu.

Vztah mezi Eurokódy a harmonizovanými technickými specifikacemi (EN a ETA) pro výrobky

Mezi harmonizovanými technickými specifikacemi pro stavební výrobky a technickými pravidly pro stavby⁴⁾ má být soulad. Navíc průvodní údaje stavebních výrobků s označením CE, které se odvolávají na Eurokódy, musí zřetelně uvádět, které národně stanovené parametry se uvažovaly.

-
- 2) Podle článku 3.3 z CPD musí mít základní požadavky (ERs) konkrétní podobu v interpretačních dokumentech umožňující vytvořit spojení mezi základními požadavky a mandáty pro harmonizaci EN a ETAG/ETA.
 - 3) Podle článku 12 CPD interpretační dokumenty:
 - a) dávají konkrétní podobu základním požadavkům tím, že harmonizují terminologii a technické podklady, a tam, kde je to nezbytné, uvádějí třídy nebo úrovně pro každý požadavek;
 - b) určují metody vzájemného vztahu těchto tříd nebo úrovní požadavků a technických specifikací, např. metody výpočtu a zkoušek, technická pravidla pro navrhování, apod.;
 - c) slouží jako podklad pro vypracování harmonizovaných norem a řídicích pokynů pro evropská technická schválení.

Eurokódy plní ve skutečnosti podobnou úlohu v oblasti ER 1 a v části ER 2.

- ⁴⁾ Viz články 3.3 a 12 CPD a také články 4.2, 4.3.1, 4.3.2 a 5.2 ID 1.

Strana 10

Tato evropská norma je částí normy EN 1996, která sestává z následujících částí:

- EN 1996-1-1: Pravidla pro vyztužené a nevyztužené zděné konstrukce.
- EN 1996-1-2: Obecná pravidla - Navrhování konstrukcí na účinky požáru.
- EN 1996-2: Volba materiálů, konstruování a provádění zděných konstrukcí.
- EN 1996-3: Zjednodušené metody výpočtu nevyztužených zděných konstrukcí.

Norma EN 1996-1-1 uvádí principy a požadavky na bezpečnost, použitelnost a trvanlivost zděných konstrukcí. Je

založena na použití metody mezních stavů ve spojení s metodou dílčích součinitelů. Tato norma EN 1996-3 uvádí zjednodušené metody výpočtu, které mají usnadnit navrhování stěn z nevyztuženého zdiva, založené na principech uvedených v EN 1996-1-1.

Norma EN 1996 je určena pro přímé použití při návrhu nových konstrukcí společně s normami EN 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1997, 1998 a 1999.

EN 1996-3 je určena pro použití:

- komisemi navrhujícími normy pro návrh konstrukcí a s nimi spojených výrobků, normy pro zkoušení a normy pro provádění staveb;
- investory (např. pro formulaci jejich specifických požadavků na úroveň spolehlivosti a na trvanlivost);
- projektanty a dodavatele;
- příslušnými úřady.

Národní příloha k EN 1996-3

Tato norma uvádí některé charakteristiky, pro které je zapotřebí stanovit národní hodnoty, s poznámkami, které určují, kde se může provést národní výběr. Proto má mít národní norma zavádějící EN 1996-3 národní přílohu obsahující veškeré národně stanovené parametry, které se mají používat při návrhu budov a inženýrských staveb prováděných v příslušném státě.

Národní volba se v EN 1996-3 umožňuje těchto ustanoveních:

2.3(2)P Ověřování metodou dílčích součinitelů

4.1(P) Ověřování celkové stability budovy

4.2.1.1(1)P Všeobecné podmínky

4.2.2.3(1) Zmenšující součinitel

D.1(1) Charakteristická pevnost zdiva v tlaku

D.2(1) Charakteristická pevnost zdiva v tahu za ohybu

D.3(1) Charakteristická počáteční pevnost zdiva ve smyku

-- Vynechaný text --